Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26121
Copyright: Admont, Benediktinerstift

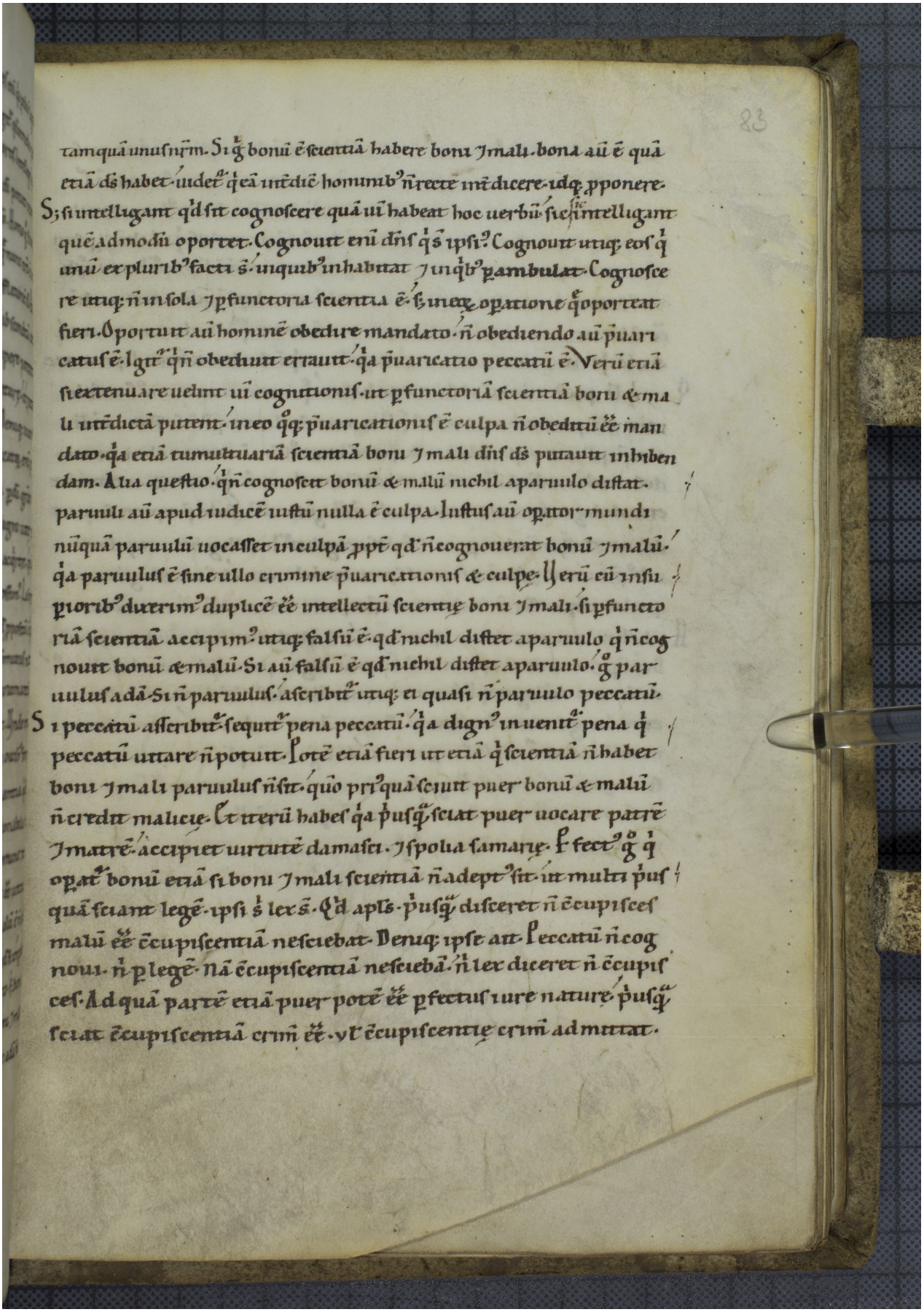

83

tamquã unus nr̃m. Si g̃ bonũ ẽ scientiã habere boni J mali. bona aũ ẽ quã
etiã ds̃ habet. uidet q̃ eã intẽdẽ hominib̃ n̄ recte intẽdere. idq; pponere.
S; si intelligant q̃d sit cognoscere quã uĩ habeat hoc uerbũ. sic intelligant
quẽ admodũ oportet. Cognouit eni dn̄s q̃s ipsi. Cognouit utiq; eos q̃
unũ ex plurib̃ facti s̄. uiquib̃ inhabitat J in q̃b̃ ꝓambulat. Cognosce
re utiq; n̄ in sola J pfunctoria scientia ẽ. s̄ in eaq; opatione q̃ oportet
fieri. Oportuit aũ hominẽ obedire mandato. n̄ obediendo aũ ꝑuari
catus ẽ. Igit q̃ n̄ obediuit ertauit. q̃a ꝑuaricatio peccati ẽ. Verũ etiã
si extenuare uelint uĩ cognitionis. ut pfunctoriã scientiã boni & ma
li intẽdictã putent. in eo q̃q; ꝑuaricationis ẽ culpa n̄ obedirũ ẽẽ man
dato. q̃a etiã tumultuariã scientiã boni J mali dn̄s ds̃ putauit inbiben
dam. Alia questio. q̃n cognosceret bonũ & malũ nichil aparuulo distat.
paruuli aũ apud iudicẽ iustũ nulla ẽ culpa. Iustus aũ opator mundi
nũquã paruulũ uocasset in culpã ꝓpt̃ q̃d n̄ cognouerat bonũ J malũ.
q̃a paruulus ẽ sine ullo crimine ꝑuaricationis & culpe. Verũ eũ insi
priorib̃ ducerim̃ duplicẽ ẽẽ intellectũ scientie boni J mali. si pfuncto
riã scientiã accipim̃ utiq; falsũ ẽ. q̃d nichil distet aparuulo q̃ n̄ cog
nouit bonũ & malũ. Si aũ falsũ ẽ q̃d nichil distet aparuulo. q̃ par
uulus adã. Si n̄ paruulus. ascribit̃ utiq; ei quasi n̄ paruulo peccatũ.
S i peccatũ asscribit̃ sequit̃ pena peccati. q̃a dign̄ inuenit̃ pena q̃
peccatũ uitare n̄ potuit. Potẽ etiã fieri ut etiã q̃ scientiã n̄ habet
boni J mali paruulus n̄ sit. quo pri̇ quã scirit puer bonũ & malũ
n̄ credit malicie. Et iterũ habes q̃a ꝑ usq̃ sciat puer uocare patrẽ
J matrẽ. accipiet uirtutẽ damasci. J spolia samarie. Fect̃ g̃ q̃
opat̃ bonũ etiã si boni J mali scientiã n̄ adept̃ sit. ut multi ꝑ us
quã sciant legẽ. ipsi s̄ lex s̄. Q̃d apls. ꝑ usq̃ disceret n̄ ẽcupisces
malũ ẽẽ ẽcupiscentiã nesciebat. Denuq; ipse ait. Peccatũ n̄ cog
nouī. n̄ p legẽ. Nã ẽcupiscentiã nesciebã. n̄ lex diceret n̄ ẽcupis
ces. Ad quã partẽ etiã puer potẽ ẽẽ pfectus iure nature. ꝑ usq̃
sciat ẽcupiscentiã crim̃ ẽẽ. vt ẽcupiscentie crim̃ admittat.